

N.F.S. Grundtvig “Langfredags-Psalme”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.25, maj 2025

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1858 (SJ: 1217)

Andre udgaver

VU *Værker i Udvalg* 10

Teksten er etableret af Lea Maria Wierød Borčák

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Lea Maria Wierød Borčák, redigeret af Else Riisager og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

|A:217 |VU:282

Langfredags-Psalme.

¹ *Hvor er Lammet, Offer-Lammet?*

Isak spurgde, syg i Sind,
Da Slagt-Offret var berammet
Med ham selv paa Bjergetind;
Bange for sit unge Liv,
Paa den blanke Offerkniv
Peged han og sagde: Lammet,
Hvor er det, til Død opammet?

² *Søn!* for Lammet Gud vil sørge,

Svared *Abraham*, Guds Ven,
Han beklemte sig lod adspørge,
Svared dog med *Haab* igjen;
Yndig faldt og Sagen ud,
Kiærligheds og Sandheds Gud
Venner sine aldrig glemmer,

Deres Haab han ei beskæmmer!

- 3 Lige Sind har Venner kiære,
Derfor *vilde* Abraham
Sit det Kiæreste frembære
Paa Guds Alter som et Lam;
Troens Fader paa Guds Jord
Himlens Fader til *Guds-Ord*,
Ham, som vilde Tro velsigne,
Skulde i Guds Billed ligne!
- 4 *Her* er *Lammet*, Paaske-Lammet,
Jesus siger, ydmyg, spag,
I min Faders Raad berammet
Er den store Offer-Dag;
|A:218 Bange vel af Hjertensgrund
Er jeg for den mørke Stund,
Men for hele Verdens Brøde
Den *Uskyldige* maa bløde!
- 5 **|VU:283** *Fader!* Kalken, Du iskiænker,
Rækker mig med egen Haand,
Vel som *Menneske* jeg tænker,
Alt for beesk er for min Aand,
Men er ei til Sang for Graad
I det Skjulte andet Raad,
Lad da rødme Angest-Sveden!
Seire skal dog Kiærligheden.
- 6 Græd ei! sagde han til Enken,
Som sin Eneste begræd;
Som et Lam til Slagter-Bænken,
Gik til 'Hovedpande-Sted'
Han, vor *Frelser*, taus og spag,
Paa den store Offer-Dag;
Hjerte-Sorgen: Enke-Kvinden,
Af hans Blod fik Rosen-Kinden!
- 7 Ja, at *Een* for *Alle* døde,
Gav Guds Kiærlighed sin Glands,
Alle Jordens Roser røde
Ei forslaaer til Lammets Krands,
Hver en Stjerne, hver en Soel,
Samles om den Naadestol,
Hvor for evig nu han throner,
Jesus Christus, vor Forsoner!

- 8 |A:219 Ved et *Menneske* er kommen
Til os alle Synd og Død,
Svæver over alle Dommen,
Alles Lykke *Een* forbrød;
Derfor ogsaa *kan* ved *Een*,
Kvindefødt, men hjertereen,
Alle faae Retfærdigheden,
Uskylds-Livet i Guds *Eden!*
- 9 Men hvor findes vel den *Rene*
I vor Slægt med Kiød og Blod,
|VU:284 Bærende vor Synd *alene*,
Raadende paa Døden Bod;
Hvor, om ei han er iløn
Baade *Guds* og *Kvindens* Søn,
Avlet reen ved *Helligaanden*,
Og dog født af Liljevaanden!
- 10 Han, som selv skal Verden dømme,
Faderens eenbaarne Søn,
Vil vel han sig selv udtømme,
Fattig fødes her iløn,
Taale Ondt og gjøre Bod
For os i vort Kiød og Blod,
I den nøgne *Adams* Klæder
Døe paa Korset *som Misdæder!*
- 11 Ja, han vilde det, vor Dommer,
Ja, han gjorde det, vor Drot,
Vinter tog han for sin Sommer,
Ondt betalde han med Godt,
Synd og Død med Korsets Skam
For os alle bar *Guds Lam*;
Som vor *Frelser* forekommer
Saa vor Dom al Verdens *Dommer!*
- 12 Det er *Kiærligheds* Vidunder,
Sandheds *Ret* af *Naaden* rørt!
Hvem er den, som det udgrunder?
Hvem tør troe hvad vi har hørt?
Spørg derom den *Helligaand*,
Kiærlighedens Høirehaand!
Hjertedyb kun Han randsager,
Hjertedyb kun Han indtager.

- 13 Kiærlighedens hele Styrke

Lægger Han i *Naadens Ord*,
Tænder dermed Lys i Mørke,
Lyset, hvori Livet boer,
|A:220|VU:285Rører med Guds egen Mund
Hjertet i sin dybe Grund,
Viser det i *Gudsords-Daaben*
Fødsel ny med Himmel aaben!

14 Ved det Lys, Guds-Aanden tænder,
Seer vi *Evighedens Præst*,
Med de gjennemborte Hænder
Fra den store Sone-Fest,
Da han selv, som Offerlam,
Bar vor Synd med Korsets Skam,
Nagled selv til Korsets Arme
Lovens *Dom* og Rettens *Harme!*

15 See, han staaer ved *Jordans-Vadet*,
Midt iblandt os med sin Daab,
Tvætter af vor Skyld i Badet,
Salver os i Tro og Haab
Med sit Livs Retfærdighed,
Med Guds Aand og med Guds Fred,
Saa vor Sjæl med Frelsermanden
Er korsfæstet og opstanden!

16 *Hvilket Menneske*, kors-arret!
Frelseren, vor Moders Søn!
Han, som traadte Persekarret
Enemand for Gud iløn!
Derfor evig, som det lød,
Er hans Kaabe *purpurrød*,
Er dog vore Kapper side
Af hans Blod som Lyset *hvide!*
